

Més per Menorca
davant de
l'avantprojecte de
Llei d'Educació
de les Illes Balears

Març 2021

SUMARI

Introducció	3
1 - Objecte de la llei	4
1.1 - Una llei d'educació integral o una llei d'ensenyaments reglats?	
1.2 - El paper de l'educació no formal	
1.3 - Relació de l'escola amb l'entorn	
2 - Autonomia i governança dels centres	5
2.1 - Autonomia i projecte educatiu de centre	
2.2 - El Projecte educatiu de centre	
2.3 - Inspecció educativa	
2.4 - Equips directius	
2.5 - Currículum	
2.5 - Avaluació dels centres i del sistema educatiu	
3 - Funció pública docent	8
3.1 - Ingress a la funció pública i pràctiques tutoritzades	
3.2 - Avaluació de la docència	
3.3 - Carrera docent i sistema retributiu	
3.4 - Comissió de serveis	
3.5 - Formació permanent del professorat	
3.6 - Creació d'un cos propi de professionals docents	
4 - Participació de la comunitat educativa	10
4.1 - Participació dels alumnes	
4.2 - Participació de les famílies	
4.3 - Consells escolars	
4.4 - Participació en el si de la Conselleria d'Educació	
4.5 - Aprenentatge-servei	
5 - Administració de l'educació	12
5.1 - Mapa escolar	
5.2 - Col·laboració i cooperació amb altres administracions	
5.3 - Paper dels consells insulars	
6 - Educació infantil	13
7 - Formació professional	13
8 - Ensenyaments artístics	14
9 - Garantia de plaça pública i escola concertada	15
9.1 - Processos d'escolarització i garantia de plaça pública	
9.2 - Escola concertada	
10 - Altres qüestions	15
10.1 - Conveniència dels centres CEIPIESO	
10.2 - Ràtios	
10.3 - Convivència	
10.4 - Educació inclusiva	
10.5 - Model lingüístic	
10.6 - Deures a casa	
10.7 - Desplegament de la llei	

INTRODUCCIÓ

L'educació és un pilar fonamental per a l'estat del benestar i és una eina fonamental per a la transmissió de valors, de coneixements i per a la formació de ciutadans crítics. El dret a l'educació queda recollit a la Declaració Universal dels Drets Humans aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides l'any 1948 (article vint-i-sis). D'acord amb l'actual ordenament jurídic de l'Estat espanyol, l'educació és un dret fonamental, tal com ho recull la Constitució del 1978. També l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears recull aquest dret en el seu article vint-i-sis.

El moviment per una escola pública, en català i de qualitat que es va produir durant la legislatura 2011-2019 va ser un dels moviments socials més importants per a Menorca i per a les Illes Balears, com a mínim, des de la instauració de l'autogovern. Un moviment transversal que pretenia, entre altres coses, tornar al diàleg entre la comunitat educativa i el Govern en una legislatura en la qual el Govern autonòmic va dedicar molts esforços a rompre tots els ponts amb docents, famílies i alumnes per tal d'imposar una visió de l'educació ideologitzada i arraconar el català, la llengua pròpia de les Illes Balears, de les aules. En aquest context, es van començar a posar en marxa diferents experiències com ara Menorca Edu 21 o Illes per un Pacte amb la voluntat d'assolir un pacte educatiu des del consens amb associacions, sindicats, col·lectius de professorat, de directors, d'altres professionals, famílies i membres de la societat civil en general. Aquesta voluntat es va plasmar en el document del Pacte Educatiu, que marcava la necessitat d'una Llei d'educació a les Illes Balears que pogués ser assumida per la majoria social i resoldre les necessitats del sistema educatiu i que establís una sèrie d'ítems per fer-ho possible. Un document consensuat i molt treballat que concretava moltes mesures per a la consecució dels seus objectius. Finalment, i després de més de set anys d'una vaga de docents històrica, el desembre del 2020 el Govern de les Illes Balears feia pública la versió final de l'avantprojecte de Llei d'Educació de les Illes Balears després de finalitzar el període d'exposició pública i incorporar-hi determinades al·legacions. És imminent, doncs, la tramitació parlamentària d'aquesta proposta de norma legal.

Davant aquest escenari, i per tots els motius exposats, Més per Menorca ha analitzat l'avantprojecte de Llei d'Educació de les Illes Balears, en línia amb la convicció de la importància cabdal que té l'educació per a construir la societat del present i del futur. Si bé des de la formació menorquinista estam convençuts de la importància de l'aprovació d'una Llei d'Educació de les Illes Balears, consideram que l'actual redactat proposat pel Govern de les Illes Balears és susceptible de moltes millores, ja que no dona resposta a algunes de les reivindicacions més importants plantejades per la societat civil i recollides en el document del Pacte Educatiu de les Illes Balears, document que ha estat clau per analitzar l'avantprojecte de llei. Així, Més per Menorca ha elaborat aquest document per exposar el posicionament del partit sobre el redactat actual de l'avantprojecte de llei, que fa públic i que s'ha estructurat en diferents capítols per intentar ordenar els diferents àmbits que cal abordar. Un document que, cal destacar-ho, s'ha treballat conjuntament amb agents del sector educatiu de Menorca. El posicionament reflectit aquí, doncs, marcarà l'acció política de Més per Menorca sobre aquesta qüestió i, particularment, durant la tramitació parlamentària de l'esmentada llei.

1 Objecte de la llei

1.1 Una llei d'educació integral o una llei d'ensenyaments reglats?

Ens trobam davant un avantprojecte de llei que no estableix, en contra del que diu l'art. 1.2., "un model educatiu propi de les Illes Balears", sinó que el model educatiu és el mateix que ve definit per la legislació orgànica de l'Estat en matèria d'educació. L'avantprojecte de llei balear reuneix i ordena tota la normativa que ja existeix, i en tot cas concreta aspectes organitzatius i de gestió específics per a les Illes Balears, però en cap cas es pot dir que estableix un model propi.

Des de Més per Menorca també consideram important que la Llei d'Educació faci referència al títol III de l'Estatut d'Autonomia, en el qual es parla de la competència en educació (article 36) per deixar clar que s'ha de respectar la normativa bàsica de l'Estat, però que la legislació autonòmica en aquesta matèria està per sobre dels reglaments que desenvolupen la normativa bàsica de l'Estat.

A més, no ens trobam davant d'una Llei integral d'Educació, capaç de donar resposta als grans reptes i interrogants plantejats a l'exposició de motius, sinó una llei que "té per objecte regular el sistema educatiu en els nivells de l'ensenyament no universitari de les Illes Balears". A la pràctica, i com es desprèn a partir de l'article 4, aquesta és una llei dels ensenyaments reglats.

1.2 El paper de l'educació no formal

Així doncs, en formular una llei d'ensenyaments reglats, l'avantprojecte oblida l'educació no formal, i específicament els ensenyaments no reglats, tan importants en una societat oberta, "mutable i accelerada", ja que les estructures dels ensenyaments reglats no poden respondre amb prou agilitat a la profunditat i intensitat d'aquests canvis. Si bé en les finalitats de la llei es fa molt d'èmfasi en l'adquisició de valors educatius i socials que han de permetre el creixement integral de les persones amb l'objectiu de fer de les filletes i fillets persones lliures, respectuoses amb elles mateixes, amb els altres i amb el seu entorn i garantir la cohesió social, fa recaure tota aquesta responsabilitat a l'àmbit de l'educació acadèmica, quan l'educació no formal és tan important per a la transmissió de coneixements i sobretot de valors, com l'educació formal.

La consideració dels ensenyaments no formals dins la llei d'Educació s'hauria de tractar amb el mateix criteri que ho fa la llei 4/2006 d'Educació de les persones adultes, que dedica un article específic (art. 11) i diversos esments al llarg de tota la llei als ensenyaments no formals, com integrants d'un mateix model global de l'educació de les persones adultes.

Consideram que, amb qualche tipus de garantia, s'hauria de poder reconèixer l'educació no formal i incorporar-la a l'expedient acadèmic o de formació. Si aquesta idea es desenvolupa adequadament, pot estimular la consolidació i creixement del teixit social implicat en l'educació, a partir de referents i exigències de qualitat. És a dir, com més oportunitats d'educació no formal, major diversitat i personalització educativa. La clau està en la garantia, que és allò que no s'aborda en aquest avantprojecte. Precisament aquesta és la línia que segueix l'article 5 bis de la Llei Orgànica d'Educació (LOE), recentment modificada. Consideram, doncs, que la llei autonòmica hauria d'incorporar aquest aspecte i anar més enllà de la LOE. En aquest sentit, és aconsellable que la llei doni més importància a l'educació no formal com ho fa, per exemple, la llei d'Educació de Catalunya en els seus articles 39 a 41.

1.3 Relació de l'escola amb l'entorn

L'article 3.1.u) del text de l'avantprojecte anuncia "la promoció de l'educació més enllà del centre educatiu, l'escola i el foment de l'educació al llarg de la vida". Un principi molt lloable que no troba després, en l'articulat la llei, el desplegament que faria que açò fos alguna cosa més que una declaració de bones intencions, i que es podria haver desenvolupat des d'una perspectiva transversal i holística d'acord amb les múltiples competències que té la CAIB: polítiques de benestar social, joventut, cultura, esports, etc. En aquest sentit, cal destacar que el Govern està treballant en altres avantprojectes de llei (lleis del lleure, llei de joventut, llei d'activitat física i esportiva) que també plantegen la mateixa filosofia i parlen de l'educació en valors, però no s'estableixen vincles entre els diferents àmbits per tal de garantir que es compleixin les finalitats que es proposen respectivament. Cal que la llei d'Educació reculli i es faci ressò de la legislació específica que regula aquests àmbits. A tall d'exemple, i pel que fa a ensenyaments esportius, l'article 37 de l'avantprojecte de la llei estableix que serà l'administració educativa la que desenvoluparà els currículums de cada formació. Aquesta llei hauria de garantir que tots aquests ensenyaments s'han de basar a promoure un procés d'aprenentatge dels esportistes de caràcter integral.

D'altra banda, cal destacar que un dels punts recollits al Pacte Educatiu era una proposta per donar resposta a les necessitats socials culturals i educatives de l'alumnat i les famílies: "una xarxa integrada de serveis, de professionals i de programes de suport i reforç, amb criteris professionals, per donar resposta a les necessitats socials, culturals i educatives de l'alumnat i de les famílies. D'acord amb criteris professionals, l'alumnat que presenti situacions molt complexes serà atès per professionals competents dins del mateix centre. S'evitarà l'atenció externalitzada". Seria necessari, idò, que tots els centres educatius de primària i secundària puguin disposar d'un o diversos educadors o treballadors socials i, si escau, preveure espais de treball per al personal sanitari, per fer el seguiment d'infants i joves des del centre i ser la connexió amb els serveis socials municipals i els serveis de salut. En aquest sentit, considerem que seria necessari aprofundir en el programa TISOC (Personal tècnic en intervenció sociocomunitària) que va iniciar la conselleria el curs 2017-2018 i fer-lo extensiu a tots els centres de primària i secundària de les Illes Balears. Desafortunadament, però, l'avantprojecte de la llei proposat pel Govern no esmenta aquest programa, ni desenvolupa la proposta.

2 Autonomia i governança dels centres

2.1 Autonomia i projecte educatiu de centre

L'autonomia dels centres era una de les idees força del Pacte Educatiu. Aquest avantprojecte li dedica un capítol sencer (el tercer del títol V, articles 112 a 117). De fet, recull, a grans trets, les propostes formulades en aquest sentit al document del Pacte Educatiu: autonomia pedagògica (article 115), autonomia organitzativa (116) i autonomia de gestió (117). Així, l'avantprojecte conté algunes disposicions molt encertades: un bon exemple és l'article 115.2., que permet que els centres apostin per metodologies didàctiques pròpies que permetin trencar la rigidesa horària de les assignatures i dels grups-classe.

Una altra de les claus que poden afavorir més autonomia per als centres és l'increment de la seva capacitat de gestió dels recursos econòmics, que queda recollit a l'article 117.2.e), que permet l'obtenció, o l'acceptació, si escau, de recursos econòmics i materials addicionals per part dels centres amb els límits que s'estableixin. En el seu moment, aquest aspecte va ser criticat per alguns sectors, que consideraven que aquesta disposició implicaria tractar els centres educatius com si fossin empreses. La realitat, emperò, és que aquesta disposició s'ha de veure com una virtut i no com un defecte: moltes entitats públiques (l'Institut Menorquí d'Estudis, per posar només un exemple) poden gestionar recursos propis i captar-ne d'aliens, i açò els empodera.

Ara bé, molts elements d'aquest capítol queden condicionats a les disposicions reglamentàries del Govern. En certa manera, açò suposa obrir la porta a què aquestes disposicions puguin quedar buides de contingut en el seu desplegament reglamentari. Per tant, cal reforçar el redactat per recollir mesures concretes que blindin l'autonomia dels centres.

En un altre ordre de coses, caldria incloure mesures per impulsar l'escola activa, una de les reivindicacions

del moviment de renovació pedagògica des de fa dècades, que comprèn les sortides escolars, tallers, participació de pares i altres persones a l'ensenyament a les aules, etc. La realitat actual és que qual-sevol activitat d'aquesta mena suposa una enrevessada burocràcia per sol·licitar permisos a inspecció educativa, per la qual cosa cal donar la potestat a les direccions dels centres per agilitzar l'organització d'aquestes activitats d'escola activa.

2.2 El Projecte educatiu de centre

L'avantprojecte de Llei també dedica un capítol al projecte educatiu de centre (PEC, articles 118 a 120), "la màxima expressió de l'autonomia" dels centres. Consideram que aquest és un element positiu, que s'afegeix al fet que és el consell escolar qui en realitza l'aprovació definitiva (article 119.2), si bé només en el cas de centres públics. Ara bé, relacionat amb aquesta qüestió, es podrien aprofundir alguns aspectes com els que es relacionen a continuació:

- Cal establir que els projectes educatius de centres prenguin de referència els projectes educatius de ciutat (en el cas d'aquelles ciutats que en disposin).
- Cal que el redactat garanteixi el suport de la conselleria competent en matèria d'educació als centres en l'elaboració del projecte educatiu. A més, la conselleria també hauria de promoure la coordinació entre els projectes educatius de centres que imparteixen etapes successives a un mateix grup d'alumnes.
- Cal establir mecanismes perquè els centres retin comptes a la comunitat escolar i a l'administració de la seva gestió i dels resultats obtinguts.
- Cal establir que els projectes educatius dels centres públics s'han d'inspirar, a més dels que estableix l'article 120.1, en els principis de laïcitat, respecte a la pluralitat, qualitat pedagògica, direcció responsable, avaluació, rendiments de comptes, implicació de les famílies, recerca de l'excel·lència i de respecte a les idees i creences dels alumnes i famílies.
- És necessari que la Llei reculli que els projectes educatius hauran de ser sempre respectuosos amb la pluralitat: en cap cas, els PEC han de poder incloure activitats de caràcter religiós o ideològic en horari lectiu.

Per altra banda, cal deixar clar en la redacció del capítol I del títol VII, referit a la inspecció educativa, que en cap cas les atribucions de la inspecció educativa poden suposar la vulneració, modificació arbitrària o retallada dels PEC, més enllà d'obligar al compliment dels principis de la Llei.

2.3 Inspecció educativa

El document del Pacte Educatiu estableix que la inspecció ha de ser una eina per a la millora de la qualitat educativa que s'ha de nodrir de persones seleccionades amb criteris tècnics i el seu nombre ha de ser suficient. A més, el pacte també recull que les tasques fonamentals de la inspecció han de ser la supervisió, avaluació, informació i assessorament de la tasca docent i dels centres.

Si bé el darrer redactat de l'avantprojecte de la Llei ha millorat els articles dedicats a la inspecció respecte de les versions anteriors, consideram que es podria incloure un punt més a l'article dedicat a les funcions de la inspecció educativa (article 146) per afegir-hi la de garantir l'autonomia dels centres en l'aplicació dels seus projectes educatius i donar-los suport perquè aquesta sigui efectiva.

2.4 Equips directius

Actualment, formar part de l'equip directiu és una cosa que no resulta estimulante per a la majoria dels docents. En aquest sentit, consideram que és positiu que l'avantprojecte de Llei contempli una millora en les competències de les direccions dels centres, però consideram que caldria incorporar noves mesures per incentivar que els docents vulguin ser directors de centres com ara millores retributives o millorar-ne el prestigi. A més, també cal preveure mesures de reforç i incentius per a caps d'estudi i secretaris, que també formen part dels equips directius. En conseqüència, caldria que introduïssim les disposicions addicionals necessàries a la Llei per recollir aquesta qüestió.

2.5 Currículum

Des de Més per Menorca consideram que el currículum, i així ho hauria de reflectir la llei, s'ha de concebre com una relació de continguts, objectius i criteris d'avaluació que calen ser tinguts en compte, com a material bàsic, a l'hora de programar les activitats d'aprenentatge, a fi que l'alumnat assoleixi satisfactòriament una determinada competència. En cap cas el currículum pot ser entès exclusivament amb criteris d'exhaustivitat, memorització o mecanització de conceptes. En conseqüència, consideram imprescindible que la llei reculli també la necessitat que l'avaluació dels aprenentatges es faci respecte de l'adquisició de competències bàsiques i no sobre la simple memorització i repetició d'uns continguts de forma no significativa ni rellevant en el procés d'aprenentatge.

Per altra banda, cal que la llei reculli que en el desenvolupament del currículum corresponent a la comunitat autònoma es tindrà prioritàriament en compte la realitat cultural, històrica, mediambiental, etc. de cadascuna de les illes.

2.6 Avaluació dels centres i del sistema educatiu

El document del Pacte Educatiu de les Illes Balears afirma, literalment, que "és absolutament necessari potenciar la cultura de l'avaluació en el sistema educatiu, en tots els seus aspectes i nivells". Així com les primeres versions de l'avantprojecte de llei educativa no feien cap referència a aquesta qüestió, des de Més per Menorca valoram positivament les mesures d'avaluació del sistema educatiu que preveu l'actual redactat. Algunes d'aquestes mesures són la necessitat de realitzar una avaluació interna i externa dels centres (article 155), i que els resultats d'aquesta no podran ser utilitzats per elaborar rànquings de centres (article 155.8). També queda recollit que els projectes educatius de centre han de contenir indicadors de progrés que serviran de base per a l'avaluació dels centres (155.5) i la creació d'un sistema d'indicadors educatius que permetin veure els recursos, processos i resultats de l'educació de les Illes Balears que sigui comparable amb el d'altres comunitats autònomes o d'altres països (article 150.2.f)).

Ara bé, cal lamentar que l'avantprojecte de llei no en contempla altres propostes del Pacte Educatiu com ara l'exigència que qualsevol pla o projecte d'actuació inclogui un pla d'avaluació que expliciti la diagnosi inicial, els mètodes, la seqüenciació i els plans de millora corresponents; o bé la creació d'una comissió per dissenyar un pla de mesures contra la burocratització i la centralització de l'Administració educativa. En aquest sentit, consideram necessari advertir del risc de burocratització de les mesures que recull actualment l'avantprojecte de llei, donat que carreguen de feina els equips directius, responsabilitzant-los de redactar uns informes que després s'han d'enviar a Palma sense saber si la conselleria competent té els recursos suficients per processar tota aquesta informació. Per aquest motiu, pensam que caldria aprofundir en l'avaluació externa dels centres orientada a la millora dels centres educatius. Efectivament el pacte proposava que l'avaluació externa del sistema educatiu anés a càrrec d'organismes o institucions públiques formades per professionals independents de l'entorn educatiu. En certa manera, l'avantprojecte atribueix l'avaluació externa dels centres a l'Institut d'Avaluació i Qualitat del Sistema Educatiu de les Illes Balears (IAQSE) i el Departament d'Inspecció Educativa (article 155), però pensam que caldria anar més enllà. Concretament, des de Més per Menorca consideram que l'IAQSE hauria de tenir la capacitat per poder avaluar tots els centres almenys un cop cada cinc anys. Aquesta mesura requeriria necessàriament, però, un increment en la dotació de recursos humans de l'IAQSE i una descentralització de la seva estructura. Aquests dos elements s'haurien de preveure a les disposicions addicionals i transitòries de la llei que ens ocupa.

Finalment, val a dir que l'avantprojecte de llei deixa la regulació de l'autoavaluació dels centres al criteri del govern, mitjançant el desplegament reglamentari de la llei (article 155.7). En aquest sentit, consideram que la llei no té un nivell de concreció suficient.

3 Funció pública docent

La funció pública docent és un aspecte clau que cal reformar de cara a l'educació del demà. En aquest sentit, val a dir que el document del Pacte Educatiu recollia algunes propostes molt innovadores en aquesta direcció, però el text proposat pel Govern de les Illes Balears fa una proposta molt poc ambiciosa. Algunes d'aquestes mesures innovadores que l'avantprojecte no preveu són les següents:

- Sistema de professió docent regulada pel mateix centre basat en la millora del professorat de forma conjunta.
- Participació i negociació de les entitats professionals de docents i sindicats en el disseny general de la professió docent.
- Mesures d'avaluació del professorat i del centre, tant interna com externa
- Assessorament del professorat novell per part del professorat més expert, amb la consegüent reducció horària de la docència.

Pel que fa a aquest darrer punt, valoram positivament la proposta, i pensam que seria interessant aprofitar l'experiència, sobretot del professorat que ha format part de l'equip directiu. Aquest aspecte s'hauria de regular en una disposició addicional del text legal.

3.1 Ingress a la funció pública i pràctiques tutoritzades

Des de Més per Menorca defensam que caldria introduir més requisits per accedir a la carrera professional, en línia del que s'ha anomenat *MIR educatiu*: la CAIB, com a contractador, pot afegir requisits més enllà de la titulació universitària. Aquest aspecte s'hauria de tractar en l'article dedicat a la formació inicial del professorat (actual article 141).

Així doncs, en primer lloc defensam la importància que tenen les pràctiques en l'accés a la funció pública docent. L'actual sistema de pràctiques tutoritzades no és més que un formalisme: és massa burocràtic i en carrega tot el pes de l'avaluació al tutor de les pràctiques. Per aquest motiu, proposam avançar cap a una avaluació externa de les pràctiques docents. Concretament, l'òrgan més adequat per dur a terme aquesta funció és l'IAQSE, que també hauria de tenir capacitat per avaluar els docents interins.

A més, també defensam que cal revisar la durada d'aquestes pràctiques: actualment les pràctiques tutoritzades tenen una durada d'un curs, fet que consideram del tot insuficient. Caldria valorar la conveniència que aquesta durada fos de dos cursos i que impliqués passar per diferents nivells o funcions d'un mateix centre educatiu.

Pel que fa a la tutorització de les pràctiques, pensam que és important aprofitar el bagatge i experiència del professorat més veterà i experimentat per tutoritzar aquestes pràctiques. En qualsevol cas, però, la tutorització de pràctiques ha de comportar una reducció de l'horari dedicat a la docència.

Per altra banda, consideram que també és important determinar què són unes bones pràctiques. En aquest sentit, es podria incorporar un nou article prenent de referència l'article 85 de la Llei d'Educació de Catalunya, sobre els centres de referència educativa, en el nostre cas, recollint l'experiència dels Plans d'Innovació Pedagògica.

La futura llei educativa, doncs, hauria de recollir aquests aspectes i regular les pràctiques per accedir a la funció pública docent de forma adequada. Més enllà d'aquesta qüestió, però, hi ha la qüestió de la interinitat. En aquest sentit, la llei hauria de preveure també l'avaluació dels docents interins un cop accedeixen a les aules i un règim transitori per tal que aquells interins amb anys d'experiència acumulada als centres fossin eximits de les pràctiques tutoritzades un cop obtinguessin una plaça via oposicions.

3.2 Avaluació de la docència

El Pacte Educatiu també proposa una avaluació de la docència: una avaluació multinivell, obligatòria i

que abraci aspectes tan diversos com la gestió de l'aula, el currículum, el coneixement, la relació amb les famílies, la metodologia i l'eficiència en el procés d'aprenentatge. En aquest sentit, es proposa l'aplicació de programes tutoritzats de millora per a aquells docents que obtinguin valoracions negatives constants. L'objectiu final d'aquesta avaluació és la salvaguarda dels drets de l'alumnat i de la comunitat educativa.

Si bé els articles 151 (àmbits de l'avaluació) i 152 (modalitats de l'avaluació) fan alguna referència breu a l'avaluació de la funció docent, consideram que s'hauria d'aprofundir en aquests punts.

3.3 Carrera docent i sistema retributiu

Pel que fa a la carrera docent, el redactat actual de l'avantprojecte de la Llei (article 91) rebaixa les expectatives de l'anterior esborrany del febrer del 2020 (article 84), que establia "un sistema de carrera docent per al personal de la funció pública vinculada a l'avaluació del seu acompliment professional segons les funcions docents desenvolupades, el progrés del seu alumnat, les activitats de formació i les tasques d'innovació i recerca". El Govern ha optat per aproximar posicions amb determinats agents sindicals, en detriment de la posició d'Illles per un Pacte. També cal apuntar que l'actual redactat, a més de concebre la carrera docent com un instrument merament salarial, deixa el desenvolupament de la carrera docent a les mans del Govern. Per aquest motiu, des de Més per Menorca consideram que aquest és un aspecte en el qual la llei hi ha d'aprofundir més: cal anar més enllà i apostar per un sistema de carrera docent que realment faci possible una progressió dins el sistema

3.4 Comissió de serveis

L'actual avantprojecte de Llei educativa preveu la provisió de llocs de feina mitjançant comissió de serveis (article 87). Des de Més per Menorca apostam per reforçar i estimular les comissions de serveis i afavorir la mobilitat dels professionals docents, tot i que defensam la necessitat d'introduir canvis en l'article esmentat en el sentit que es detalla a continuació.

La regulació de la comissió de serveis hauria de contenir les previsions legals necessàries per a convertir aquest instrument en un element per donar resposta a necessitats pedagògiques i en línia amb el PEC del centre en qüestió, de manera que s'eviti el caràcter arbitrari o només ajustat a necessitats personals del trasllat per comissió de serveis.

D'aquesta manera, l'objectiu de la comissió de serveis ha de ser doble: o bé ha de servir per millorar la tasca docent, amb un retorn concret sobre el centre; o bé ha de servir perquè el docent pugui dirigir activitats didàctiques com a assistent docent a altres institucions com ara museus -que, per altra part, també han de servir per crear sinergies amb els centres educatius i, en definitiva, un enriquiment pedagògic-, etc. En aquest sentit, podria ser interessant introduir una mena de catàleg on es recullin les institucions on es podrien exercir aquestes comissions de serveis.

3.5 Formació permanent del professorat

Pel que fa a la formació permanent del professorat, els articles 142 i 143 de l'avantprojecte, haurien de ser modificats en el sentit de reflectir la potestat dels centres per a l'autoformació, defugint el "cursetisme" en què s'ha convertit l'activitat dels Centres de Professorat i Recursos (CPR). La investigació i formació pròpia dels centres, sense el comissariat dels CPR, hauria de ser reconegut en tots els aspectes, inclosos la carrera docent i la vinculació als sexennis econòmics.

3.6 Creació d'un cos propi de professionals docents

En aquest punt, Més per Menorca, proposa que la llei reguli la creació d'un cos propi de professionals docents, un element que l'actual avantprojecte ni tan sols contempla. Per fer-ho, es podria prendre de referència el redactat de la Llei d'Educació de Catalunya (LEC), que crea el cos, però encara no s'ha po-

sat en marxa, però permet deixar la porta oberta per a la seva creació en el futur. La creació d'aquest cos propi permetria, per exemple, tenir la capacitat de regular de forma àmplia el procés de selecció. En aquest cas, s'hauria de preveure la integració del cos estatal al cos propi i un sistema d'homologació amb l'estat perquè els professors puguin exercir per tot el territori de l'estat.

4 Participació de la comunitat educativa

Des de Més per Menorca consideram que la participació de la comunitat educativa és clau en l'educació, però l'actual avantprojecte de llei queda molt curt en aquest àmbit, per la qual cosa es fa necessari revisar algunes disposicions en relació amb aquesta qüestió

4.1 Participació dels alumnes

Com molt bé expressa el Pacte Educatiu, una de les funcions del centre educatiu és, literalment, educar per a la democràcia, i recull una sèrie de propostes en aquest sentit:

- Dinàmiques per ampliar la vivència democràtica de l'alumnat al centre i a l'aula, que s'han de concretar al pla de convivència (aquesta figura ni tan sols és prevista a l'avantprojecte de llei).
- Mecanismes per a la participació dels alumnes en la presa de decisions que afecten el centre educatiu i, específicament, en l'elaboració del projecte educatiu.
- Mecanismes per intervenir en la presa de decisions que afecten el projecte de ciutat educadora.
- Incloure el treball cooperatiu com a manera de potenciar el sentiment de grup, de responsabilitat comuna, de sentiment col·lectiu, d'actituds d'ajuda i cooperació.
- Introduir metodologies educatives actives i constructives.

Per altra banda, cal destacar que l'avantprojecte actual no fa cap referència a les juntes de delegats dels centres. Des de Més per Menorca, pensam que una bona forma d'estimular la participació dels alumnes seria potenciant, precisament, aquests òrgans que actualment tenen un paper purament testimonial en molts centres. Desgraciadament, la posada en marxa d'aquests òrgans és vista en molts centres com una mera formalitat. En conseqüència, moltes vegades les inquietuds, queixes, suggeriments, propostes i dubtes dels alumnes sovint queden dissoltes i no sempre obtenen retorn. En canvi, des de Més per Menorca pensam que seria interessant que la llei recollís que les juntes de delegats siguin concebudes com una eina de participació activa i d'aprenentatge dels valors democràtics, recollint un contingut mínim de les competències que haurien de tenir. Aquí val la pena destacar que cal regular les juntes de delegats molt diferents en funció de l'etapa educativa que es tracti. Així, pensam que s'hauria de recollir que les juntes de delegats en els centres d'infantil i primària han de ser consultades, com a mínim, en tots els aspectes que facin referència a activitats complementàries, activitats lúdiques i normes de funcionament en espais comuns (patis, biblioteca...). En el cas dels centres d'educació secundària, caldria reservar-hi més atribucions, com ara servir d'espai de reflexió per als alumnes sobre el tipus de centre que volen, com a element de comunicació entre l'alumnat i el centre o com una eina per fer comunitat..

4.2 Participació de les famílies

L'article 53 de l'avantprojecte tracta el paper de les famílies, però és molt poc ambiciós. Cal fer èmfasi en el fet que el document del Pacte Educatiu defensava que la relació entre el centre i la família ha de ser "més efectiva per aconseguir una participació engrescadora". A més, el Pacte contenia algunes propostes molt interessants sobre la participació activa de les famílies i la relació entre aquestes i els centres educatius que no incorpora el redactat proposat pel Govern, per la qual cosa consideram que s'hauria d'aprofundir en aquest aspecte. A continuació es recullen algunes d'aquestes mesures proposades al Pacte Educatiu que podrien ser incorporades a la futura llei d'Educació:

- Creació de comunitats d'aprenentatge

- Participació de les famílies en la dinàmica escolar i foment de l'entrada a les aules per cooperar en projectes educatius.
- Vies i espais per a la participació de les famílies en la gestió dels centres.
- Creació de comissions de treball per a la participació de les famílies en la definició del Projecte Educatiu de Centre.
- Creació d'espais de treball, de col·laboració i de comunicació per a la vinculació i relació família-centre educatiu, que s'hauran de concretar en el PEC.
- Assessorament a les famílies per part dels centres educatius.
- Creació d'espais compartits per a la reflexió conjunta.
- Promoció de la formació aprendre entre iguals de pares i mares en termes educatius, i en el suport als seus fills en aspectes procedimentals o conceptuals.
- Formació específica adreçada al professorat per millorar les relacions amb les famílies i fomentar-ne la participació.

A més, aquest tipus de mesures es complementa amb una proposta molt interessant i positiva que va més enllà del que és estrictament el sistema educatiu com és establir permisos laborals per assistir a reunions als centres educatius. Aquest aspecte es podria incloure en una disposició addicional de la Llei.

D'altra banda, caldria estudiar la qüestió de la representativitat de les apímas. Potser aquest no és un tema central, però tal vegada la Llei hauria d'abordar-lo en els articles 53 a 56.

4.3 Consells escolars

El Pacte Educatiu demanava que fossin ampliadades les competències dels consells escolars. En aquest sentit, cal apuntar que l'any 2019, durant el darrer tram de la passada legislatura, va ser modificada la Llei de consells escolars de les illes balears, que ja preveu les funcions dels consells escolars.

En conseqüència, caldria derogar l'article 77.2 de l'actual avantprojecte de Llei, que recull les competències i funcions del Consell Escolar de les Illes Balears. A més, l'article 77.2 és incompatible amb l'article 77.3. Pel que fa a aquest apartat, a més, caldria eliminar-ne la darrera frase, que estableix que la Llei del Consell Escolar de les Illes Balears ha de ser proposada per aquest mateix òrgan.

Més enllà d'aquesta qüestió, sobta que l'article 81 no atribueixi competències als consells escolars de centres privats concertats, a diferència de l'article 80, que reserva una sèrie d'atribucions als consells escolars dels centres públics. En conseqüència, consideram que s'hauria de revisar l'article 81 per incorporar més funcions als consells escolars dels centres concertats privats, d'acord amb la naturalesa d'aquests centres.

4.4 Participació en el si de la Conselleria d'Educació

L'apartat segon de l'article 64 de l'actual avantprojecte de Llei regula la participació de la comunitat educativa en el si de la conselleria competent en matèria d'educació i concreta fins a sis meses específiques dels diferents sectors de la comunitat educativa, que són desenvolupades en els articles 69 a 75. Potser caldria racionalitzar i fer més senzilla aquesta llista.

En tot cas, el text de la norma hauria de deixar clar que les meses previstes en els articles 52 a 75 no són en cap cas òrgans representatius, sinó òrgans de diàleg i consulta

4.5 Aprenentatge-servei

Per altra banda, la Llei hauria de contemplar la figura de l'aprenentatge-servei com una fórmula privilegiada d'interacció entre l'escola i el teixit social. Els objectius de fomentar "la participació social, democràtica, responsable i lliure" i la promoció d'una "ciutadania activa, crítica i plural i la inclusió social i l'ocupació" podrien tenir en l'aprenentatge-servei un àmbit de desenvolupament especialment rellevant. La Llei s'ha de limitar carta de naturalesa a aquesta figura, que hauria de ser desenvolupada reglamentàriament

pels consells insulars. La regulació per part dels consells podria preveure les condicions en què es durien a terme les activitats d'aprenentatge-servei, privilegiant els programes col·laboratius amb consells insulars, ajuntaments i entitats, i preveient la seva dotació econòmica.

A més, pensam que seria interessant que la llei obrís la porta a què els centres poguessin tancar convenis de col·laboració per a impulsar l'aprenentatge-servei i la possibilitat que els currículums i projectes educatius de centres incloguin activitats d'aprenentatge-servei.

5 Administració de l'educació

5.1 Mapa escolar

Un altre dels elements que es troba a faltar en l'avantprojecte proposat és la figura del mapa escolar. El mapa escolar és una eina de planificació bàsica de l'educació: a partir d'una anàlisi de la realitat de cada illa (demografia, necessitats del mercat laboral, etc.), permet planificar la complementarietat dels diferents estudis en una mateixa illa, el desenvolupament de les infraestructures educatives a càrrec de l'IBISEC, etc.

L'únic cop que una conselleria d'Educació ha apostat per aquest instrument de planificació va ser durant el primer pacte de progrés i, desgraciadament, no se n'ha tornat a sentir a parlar durant gairebé vint anys. En conseqüència, consideram que en el títol V de la llei d'educació, dedicat als centres educatius, s'hauria de dedicar un capítol o uns articles a preveure l'elaboració d'aquests mapes escolars per a cadascuna de les illes de l'arxipèlag; se n'hauria de regular el procediment d'elaboració, que hauria de comptar amb la col·laboració de les direccions territorials d'educació, com s'assenyala al mateix avantprojecte, però que així mateix s'hauria de redactar en coordinació amb consells insulars i ajuntaments.

5.2 Col·laboració i cooperació amb altres administracions

El capítol II del títol II (arts. 41 a 48) estableix la col·laboració del Govern amb els consells insulars i ajuntaments en matèria d'Educació. El plantejament és instrumentalista, atorgant als consells i ajuntaments un rol de suport tècnic, sempre subaltern. Més desenvolupat amb relació als ajuntaments (article 42), i generalista i superficial en el cas dels consells (article 41), cosa que a la pràctica els relega a una col·laboració secundària, no estructural, en l'àmbit insular. En l'articulat d'aquest capítol no hi apareix el plantejament de "responsabilitat compartida d'acord amb les competències de cada administració" de la qual es parlava a l'exposició de motius.

La col·laboració amb els consells insulars i sobretot amb els ajuntaments s'hauria d'emmarcar dins una filosofia de ciutats educadores. Els consells i/o ajuntaments que elaborin un Projecte educatiu de ciutat/illa han de rebre per part del Govern una discriminació positiva a través de programes de col·laboració preferents i econòmicament dotats. A més, com ja s'ha apuntat, cal que a les ciutats que disposin d'un projecte educatiu de ciutat, els centres que s'hi ubiquin hagin d'elaborar el seu projecte educatiu de centre prenent el projecte educatiu de ciutat com a marc de l'educació en el seu sentit més ampli, des de i cap a tota la societat. Precisament en aquest sentit, el document del Pacte Educatiu contemplava que calia donar més rellevància a la participació d'un representant de l'ajuntament en els consells escolars, que serveixi de nexa entre l'Administració local i el PEC i el projecte educatiu de ciutat/illa educadora. Entre altres funcions, aquest representant hauria de facilitar que el centre educatiu participi del projecte de ciutat educadora.

Cal destacar, però, que ni aquesta mesura ni les que es relacionen a continuació que també proposava el Pacte Educatiu no han estat incloses a l'avantprojecte de llei:

- Fomentar la participació dels infants i joves en les decisions del municipi amb l'objectiu de "forjar-ne una cultura democràtica de qualitat".

- Obrir els centres educatius a la comunitat: dissenyar plans d'obertura de centres, tant per a la utilització de les seves instal·lacions com per a la formació permanent de les famílies de l'entorn més immediat i de la comunitat en general.
- Afavorir mecanismes d'intercanvi d'informació entre tota la comunitat educativa..

5,3 Paper dels consells insulars

Per altra banda, també sobta que el títol VIII, dedicat a l'organització territorial de l'administració educativa no faci cap referència al fet que els consells insulars poden assumir la competència executiva en educació, tal com recull l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears. A més, i en conseqüència amb aquest plantejament, caldria que la llei recollís que les delegacions territorials existiran mentre aquesta competència no sigui transferida (totalment o parcial) als consells.

6 Educació infantil

L'avantprojecte de llei també regula l'educació infantil (articles 5 a 8). D'una banda, resulta positiu que s'estableixi, en l'article 7.2, que "l'objectiu de la regulació del cicle de 0 a 3 anys és universalitzar aquest cicle, fer-lo gratuït progressivament i garantir una educació equitativa i de qualitat". Ara bé, aquesta declaració d'intencions no es tradueix en uns compromisos per avançar cap aquest objectiu. En aquest sentit, l'article 159, sobre el finançament de les escoles infantils, i la disposició addicional segona, sobre el Pla per a la creació i manteniment d'escoles infantils, són només voluntaristes.

Per aquest motiu, defensam que la futura llei d'Educació ha de definir el finançament de la xarxa d'escoles públiques de 0-3, amb un compromís del 33% del cost per part del Govern, si escau, amb un calendari progressiu per a la seva aplicació. El sistema actual, a través d'una convocatòria amb distintes variables, fa que la gestió per part dels ajuntaments sigui complexa i enrevessada, i generadora d'incertesa sobre els recursos que s'obtidran finalment. S'ha d'habilitar una via de finançament més directa, que garanteixi la cobertura de tots els serveis i recursos necessaris.

En tot cas, aquest règim de finançament ha de ser coherent amb una política d'equitat, en la línia de la reivindicació del col·lectiu 0-3: mentre el primer cicle d'educació infantil no sigui gratuït, l'administració ha de garantir l'accés a les famílies amb dificultats econòmiques amb beques d'escolarització i ajuts de menjador. El Govern ha de finançar l'educació 0-3 com ho fa amb les altres etapes educatives: a través del sosteniment dels centres i a través de beques a l'alumnat.

Pel que fa als recursos humans per garantir l'atenció educativa en infants amb necessitats educatives especials, així com els de famílies en risc d'exclusió social, també és important que la llei incloguin les mesures necessàries per garantir aquests recursos, assegurant-los prèviament, per tal, d'aquesta manera, superar la situació d'incertesa que es viu actualment.

7 Formació professional

L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears estableix, en el seu article vint-i-sisè, que totes les persones tenen dret a accedir a la formació professional i a l'educació permanent. Aquest avantprojecte de llei, doncs, també dedica un capítol a la formació professional (de l'article 20 a l'article 29), i estableix que aquesta que es constitueix com un sistema integral. Des de Més per Menorca consideram que, donat que la formació professional té moltes implicacions sobre el teixit econòmic, sobre l'ocupació, etc., caldria valorar la possibilitat d'elaborar una llei pròpia per a l'FP. En qualsevol cas, també reivindicam que cal que la formació professional de grau mitjà hauria de ser gratuïta, cosa que no recull l'avantprojecte de llei.

Més enllà d'aquesta qüestió, hi ha una sèrie de mancances que caldria resoldre de cara a l'aprovació de la llei:

- Cal millorar la definició de la formació professional com a sistema integral.
- L'oferta de formació professional no hauria de tenir com a referència les Illes Balears, sinó cada illa i la demanda laboral de cadascuna d'aquestes. L'adequació de l'oferta d'FP a cada comarca és el que ha fet que l'FP hagi estat exitosa a territoris com ara Euskadi. Aquest punt, doncs, s'hauria de confrontar a l'article 24.6 de l'actual redactat de l'avantprojecte de llei, que diu tot el contrari.
- Cal que la llei garanteixi la gratuïtat de la formació professional de grau mitjà, cosa que l'actual avantprojecte no garanteix. Encara que a la pràctica aquests estudis siguin gratuïts, considerem que la llei hauria de ser coherent amb aquesta realitat i recollir-ho així a l'article 4.
- No recull una de les reivindicacions del Pacte Educatiu sobre el fet que una titulació de formació professional sigui una "condició indispensable per poder tenir un contracte de treball". Aquest aspecte es podria recollir mitjançant una disposició addicional de la llei.

8 Ensenyaments artístics

El dels ensenyaments artístics és un dels àmbits en què hauria tingut més sentit i utilitat fer un plantejament global, obert i integrador dels ensenyaments artístics reglats i no reglats. La llei es limita als ensenyaments artístics de règim especial (art. 35), i els ensenyaments artístics superiors (arts. 37 i 38). Preveu, a la disposició addicional quarta, la creació d'un Institut d'Ensenyaments Artístics Superiors de les Illes Balears, però, de nou, no presta atenció als ensenyaments no reglats.

El darrer Pla d'ensenyaments artístics va acabar la seva vigència el 2013, i des de llavors no se n'ha sabut res més. Ja aquell Pla era deficitari quant al tractament dels ensenyaments artístics no reglats: la figura de les "escoles reconegudes" de música, dansa i arts escèniques (regulades pel decret 37/1999, de 9 d'abril, BOIB del 20 d'abril, i per l'Ordre del Conseller d'Educació i Cultura de 24 de maig de 2007, BOIB del 2 de juny), ha estat sempre clarament insuficient, i fins i tot inadequada per donar resposta a les necessitats, per exemple, dels ensenyaments musicals a Menorca, amb la coexistència no resolta del Conservatori i les Escoles de música.

Per altra banda, l'avantprojecte de llei no té en compte que, d'acord amb l'article 70.19 de l'Estatut d'Autonomia, els conservatoris de música són competències pròpies dels consells insulars. Es tracta, en tot cas, d'una competència no assumida per cap Consell. Caldria, per tant, que la llei preveïés en una disposició transitòria el procediment per fer efectiva la transferència. La llei hauria d'ordenar de manera general la compatibilitat i col·laboració entre els ensenyaments artístics reglats i no reglats, i establir una regulació bàsica i l'obligació del Govern de contribuir al finançament dels ensenyaments artístics no reglats d'iniciativa pública, deixant, al mateix temps, el marge suficient perquè els consells insulars, en el marc de l'assumpció d'aquesta competència pròpia, puguin establir una regulació específica.

Finalment, cal mencionar els següents aspectes en matèria d'ensenyaments artístics:

- Cal establir mecanismes de coordinació entre centres d'educació secundària i conservatoris.
- Cal introduir també l'ensenyament per competències als ensenyaments artístics.
- L'ensenyament d'instruments de música moderna com ara guitarra o baix elèctric. Aquesta és un aspecte que preveu el Reial Decret 1577/2006, de 22 de desembre, pel que es fixen els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments professionals de música, però que l'avantprojecte de llei d'Educació de les Illes Balears no contempla.

9 Garantia de plaça pública i escola concertada

9.1 Processos d'escolarització i garantia de plaça pública

L'article 108 de l'actual avantprojecte de Llei està dedicat al dret d'escolarització i, concretament, estableix que tots els alumnes tenen dret "a una plaça escolar en centres sostinguts amb fons públics en les etapes i nivells obligatoris que constitueixen l'ensenyament bàsic, així com en el segon cicle d'educació infantil". Ara bé, per Més per Menorca aquest plantejament és del tot insuficient: consideram necessari que la llei reculli la garantia de plaça en un centre de titularitat pública i les mesures necessàries per fer-lo efectiu. Aquesta reivindicació ve motivada pel fet que, actualment, molts alumnes sovint s'han d'inscriure a centres concertats perquè no tenen plaça en centres públics, tot i que aquest seria el desig de les seves famílies. Aquesta realitat és més forta en algunes illes concretes, com ara Menorca. A més, la garantia de plaça pública és l'única manera de garantir una educació aconfessional.

9.2 Escola concertada

Recentment, la Sindicatura de Comptes ha denunciat que el Govern no exerceix control sobre les escoles concertades. Aquest òrgan denuncia que no existeix prou informació sobre el grau de compliment per part d'aquests centres sobre les activitats extraescolars i els serveis complementaris, per la qual cosa no és possible comprovar si, d'acord amb la normativa vigent, aquests col·legis són efectivament gratuïts. Segons la Sindicatura, doncs, actualment hi ha centres que ofereixen serveis complementaris i activitats extraescolars sense donar l'opció real d'elecció a les famílies. Per tant, és necessari que la llei autonòmica prevegi els instruments legals necessaris per garantir que els centres concertats de les Illes Balears compleixen amb l'obligació d'oferir l'ensenyament de forma gratuïta. En aquest sentit, caldria contemplar l'obligatorietat, per a tots els centres concertats, de fer públiques totes les quotes que cobren, per a diferents productes i serveis, a les famílies dels alumnes.

10 Altres qüestions

10.1 Conveniència dels centres CEIPIESO

L'article 106.5 de l'avantprojecte estableix que "l'Administració educativa promourà la creació o la reconversió de centres ja existents en col·legis integrats d'educació infantil i primària amb educació secundària obligatòria (CEIPIESO)". Aquests centres són la millor aposta per millorar en general el seguiment pedagògic i per adaptar-se als canvis demogràfics. A més, aquests centres permeten suavitzar el canvi de primària a ESO, que actualment és un dels elements que explica l'abandonament escolar. Per tant, caldria preveure, en una disposició transitòria de la llei, un cert desplegament progressiu d'aquests centres.

10.2 Ràtios

La primera versió de l'avantprojecte inicial no en parlava, però la disposició addicional vuitena de la versió actual estableix que en el termini de dos anys, "l'Administració educativa ha d'elaborar un pla que tingui com a objectiu la reducció progressiva de les ràtios màximes establertes a la normativa bàsica per permetre una minoració d'aquestes en, almenys, un 10 per cent."

Creiem que la llei hauria de fixar un objectiu en termes numèrics absoluts per a cada etapa educativa, per a major claretat i transparència, així com un compromís de reducció progressiva.

10.3 Convivència

Per altra banda, pensam que caldria un capítol dedicat a la convivència, que regulés el dret i el deure de convivència, amb mesures de protecció contra les agressions i assetjament, mediació, que regulés les faltes i sancions, etc. En aquest sentit podria ser útil prendre de referència els articles 30 a 38 de la Llei d'Educació de Catalunya

10.4 Educació inclusiva

L'article 137 de l'actual avantprojecte està dedicat a l'educació inclusiva, que estableix que tots els centres i serveis educatius de les Illes Balears promouran la inclusió de l'alumnat. Si bé el redactat d'aquest article és positiu, cal reforçar-lo en el sentit de garantir que totes les activitats siguin inclusives: ja sigui en l'horari lectiu en els centres com en el temps lliure.

A aquest aspecte concret cal afegir-hi el que s'ha dit en els apartats 1.3 (relació de l'escola amb l'entorn) i 6 (educació infantil) d'aquest document.

10.5 Model lingüístic

Pel que fa al model lingüístic, cal que l'article 134.3 de la Llei contempli que l'avaluació dels projectes lingüístics dels centres formi part de l'avaluació externa encarregada al IAQSE especialment, als centres concertats

10.6 Deures a casa

Els deures a casa han de ser, en tot cas, excepcionals, puntuals, complementaris i/o de recerca, mai repetitius ni substitutius de les tasques a l'aula ni una pràctica d'ús continuat. L'actual avantprojecte no en fa cap referència, per la qual cosa pensam que s'hi hauria de fer qualque referència en el sentit apuntat.

10.7 Desplegament de la Llei

La disposició addicional primera de l'avantprojecte preveu un termini de sis anys per al desplegament de la Llei per part del Govern. Des de Més per Menorca, consideram que aquest és un termini excessiu que caldria ser reduït a tres anys.